

[Miljøministeren]

mener, det er ganske overordentlig overdrevet at påstå, at der her ligger en generel socialiseringshjemmel.

Med den bemærkning, som er tilføjet betænkningen, hvori der står, at »udvalget har drøftet lovforslagets § 12, stk. 1, hvorefter ejeren af en fredet bygning, såfremt han vil kræve den overtaget af staten, kan forlange »ejendommen« overtaget og ikke bare bygningen med et ikke nærmere specificeret grundareal. Miljøministeren har på denne baggrund over for udvalget givet tilsagn om, at reglen kun vil blive anvendt i ekstraordinære tilfælde, og at beføjelsen til at træffe afgørelse i sådanne tilfælde vil forblive hos ministeren«, mener jeg, at man skulle kunne føle tryghed over for den ængstelse, som man ellers har givet udtryk for fra konservativ side.

Ellers vil jeg gerne sige, at jeg er overordentlig tilfreds med, at der er den store opbakning bag forslaget, og jeg håber, når man har gennemført afstemningen om ændringsforslagene, at kunne konstatere opbakning fra så godt som alle partier her i landet ved den endelige afstemning.

Thorndahl (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at der ikke er nogen særlig grund til at være forundret over, at fremskridtspartiet ikke stemmer for ret mange af regeringens forslag; vi er åbenbart enige om kvaliteten af forslagene, kan jeg forstå på ministeren. Vi stemmer for alle de fornuftige forslag, der bliver fremsat, og vi har også stemt for et enkelt regeringsforslag her i dag, men det har altså undgået ministerens opmærksomhed, nemlig under dagsordenens punkt 3, lovforslag nr. L 116.

Hvad angår ministerens bemærkninger om den vurdering af lovforslagets virkninger, som er foretaget i udvalget, vil jeg da gerne indrømme her, at jeg blot nøgternt har kunnet konstatere, at der var en forskel mellem formuleringen og hensigten. Jeg var ikke enig med den hensigt, der var, men det skal ikke afskære mig fra at medvirke til, at der bliver overensstemmelse mellem det, man ønsker, og det, man siger. Det synes jeg man skylder det kollegiale arbejde i udvalget; det behøver ikke nødvendigvis at blive taget til indtægt for, at vi er inkonsekvente, det er

blot et led i det samarbejde, vi har i miljø- og planlægningsudvalget.

Men jeg vurderer altså fortsat virkningerne af lovforslaget på en helt anden måde, og det gør jeg bl. a. på grundlag af de bemærkninger, ministeren selv har gjort i bemærkningerne til lovforslaget, hvor man siger:

»Den automatiske fredning omfatter kun de dele af en bygning, der hidrører fra før år 1536. For den resterende del af en bygning, der indeholder bygningsdele fra før år 1536 gælder, at den for at kunne fredes må opfylde lovens krav i øvrigt.«

Når man bruger »kun« i juridisk sammenhæng, er det efter min mening meget præcist skåret; så kan man ikke begynde at indfortolke, at en del af de bygningsdele, der hænger uden om eller er opført ved siden af eller støtter eller bærer nogle af de bygningsdele, der er fra før 1536, også er omfattet af den automatiske fredning. Det står der at de ikke er. Fredningen omfatter efter ministerens egne bemærkninger kun de dele, der er fra før år 1536. Jeg tror som sagt, man skal være meget uheldig ved valg af advokat, hvis man ved en domstolsprøvelse af dette forslags bestemmelser angående den automatiske fredning vil blive underkendt, fordi man foretager sig noget, der indirekte medfører, at den pågældende automatisk fredede bygningsdel bliver beskudiget.

Så har ministeren med hensyn til det teoretisk mulige socialiseringselement i lovforslaget henvist til de betænkningensbidrag, ministeren har været så venlig at forsyne udvalget med, og det er vi da tilfredse med. Men jeg vil i den forbindelse alligevel gøre opmærksom på, at vi inden for ministerens ressort, inden for kommuneplanlovens område, tilsvarende har haft en vigtig paragraf i kommuneplanloven, nemlig § 34, der indeholder de ekspropriative hjemler, der blev behandlet i folketinget her i 1975, og som førte til, at ministeren afgav et svar på en forespørgsel fra udvalget, som også blev optrykt som bilag til den betænkning, der blev udarbejdet. Deri fastslår ministeren, at bestemmelsen i den pågældende paragraf, der siger, at hvis elementer i en lokalplan er af væsentlig betydning for lokalplanens gennemførelse, kan der eksproprieres. Så spurgte man selvfølgelig dengang i udvalget, om dette indebar, at man foretog ændringer i den eksisterende ekspropriative hjemmel, man havde i byplan-